

ikke Gehør i denne Forsamling. Socialdemokratiet har Gang efter Gang indbragt Lovforslag om Arbejdstid, men de er Gang paa Gang blevet begravede i et Udvalg og har faaet Lov til at ligge dør. Sidst et saadant Lovforslag var for her — det var lige op mod Julen —, anbefalede Ordføreren for Socialdemokratiet det, og Ministeren svarede nogle Ord. Derefter gik det i Udvalg, og man har ikke set mere til det. Opgaven for det foreliggende Lovforslag maa være at skaffe Beskyttelse for Personalet, og jeg haaber, at det Udvalg, som bliver nedsat, vil forsøge at naa dertil, og at Ministeren vil støtte det deri.

Ministerens har ikke ment at burde stille Forslag om, at Butikkerne skal lukkes Kl. 7 i Stedet for Kl. 8, skønt der er fremkommet Ønsker fra forskellige Sider derom. Ministeren mener, at det burde ordnes ad frivillig Vej. Det vil saa maaske gaa som med 8-Lukningen. Jeg antager, at der ikke kan naas nogen Overenskomst derom, thi der vil altid være nogle, som ikke vil være med. Der er ganske vist, saa vidt mig bekendt, et enkelt Sted her i Landet, nemlig Esbjerg, hvor de lukker Forretningerne Kl. 7 de 11 Maaneder af Aaret; kun i December Maaned har de aabent til Kl. 8. Jeg er enig med Ministeren i, at der ikke er Grund til at paabyde Lukning Kl. 7, naar det ikke kommer det arbejdende Personale til gode; skal dette alligevel blive til Kl. 10, kan Butikkerne lige saa godt være aabne til Kl. 8. Det vigtige er for mig, at der tilvejebringes en Beskyttelse for de Mennesker, som ikke kan beskytte sig selv. Det vil jeg meget henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse.

I selve Lovforslaget er der ikke foreslaaet store Ændringer. I § 1 er der en Ændring angaaende Automaterne, og det er nødvendigt, at der gøres noget i den Retning. Naar ikke en Gang Domstolene kan blive enige om, hvad de paagældende forretningsdrivende har Lov til eller ej, maa Lovgivningsmagten trække Linierne skarpere op og sige, hvad der er Ret og hvad ikke. De Mennesker maa virkelig have noget bestemt at gaa efter. Nu kan den ene fylde paa, blive skrevet og dømt, medens den anden fylder paa, bliver skrevet og frikendt. Jeg skal ikke i Øjeblikket udtale mig om, hvorvidt Ministerens Forslag er det rigtige eller ikke, men jeg er enig i, at der maa træffes en Bestemmelse.

I § 2 er der et Par Ændringer angaaende Kioskerne. Man mener, at disse er trængt stærkere ind i Boghandlernes Rettigheder, end det var Meningens ved Lovens Vedtagelse. Det paastaas i Bilag 5 fra Boghandlerforeningens Side, at Kioskerne omtrent sælger det samme som Boghandlerne. Men medens disse maa holde lukket, har Kioskerne Ret til at holde aabent. Det er naturligvis ikke rigtigt, enten maa begge holde aabent eller have lukket. Jeg vil nu nødig være med til at give Boghandlerne Ret til at holde aabent for ikke at berøve det arbejdende Personale deres Frihed, og omvendt vil jeg nødig være med til, at Folk ikke skal kunne købe Blade eller et Ark Skrivepapir eller en Staalpen efter Lukketid. Jeg vil derfor anse det for rigtigt, at der fastsættes en bestemt Grænse for, hvad Kioskerne maa handle med, saaledes at de kan vedblive at holde aabent. Jeg tror i det hele, at man kan følge Ministerens Forslag, men ogsaa det kan man jo se noget nærmere paa i Udvalget.

Ændringen i § 3 kaldte Ministeren ved Forelæggelsen den store Ændring. Jeg synes nu ikke, at den er saa forfærdelig stor. Den angaar Konditorerne. Jeg ser af Forhandlingerne om den gældende Lov, at dette Spørgsmaal den Gang voldte mange Bryderier baade i Udvalget og her: Maatte Konditorerne holde aabent, skadede det Bagerne, og forbød man dem det, skadede man Konditorerne. Man naaede til det Resultat, at Konditorerne maatte sælge ud af Huset indtil Kl. 9 Aften, og man gav samtidig Bagerne Lov til det; men de skal saa rømme alt ud, hvad der hedder Brød, kun Kager og det, der hører under Konditorforretning, maa være i Butikken. Efter Kl. 9 maa Konditorerne ikke sælge ud af Huset. Men det skaber kun Spioneri og ikke andet. Og er der noget, som jeg hader, saa er det Spioneri, og Folk, der bruger dette Mittel, har jeg ikke megen Tillid til. Kommer man nu en Aften fra Byen og gerne vil have en Kage med hjem til Kaffen, gaar man ind til en Konditor, men han maa ikke sælge ud af Huset efter Kl. 9. Folk fristes saa til at købe nogle Stykker, gaa hen til et Bord, spise en Kage og putte Resten i Lommen eller i Tasken. Men udenfor staar der saa maaske en Politibetjent og spørger: Hvad har De i Deres Taske? Det nytter ikke, man protesterer. — Vær saa god, luk op! Betjenten kigger, der ligger nogle Kager. Konditoren bliver skrevet, han maa op i Retten og faar en Mulkt.